

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Communitas

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Commodatio.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

COMMODATIO, à verbo commodo venit, quod κομω dicitur. Et est alicuius rei ad alienum specialem vsum gratuito facta concessio, secundum glossam in cap. v. de Commo. Itaque commodare, est alicuius rei vsum ad tempus concedere. Cicero: Dando & accipiendo, mutua nudiq; facultatibus accommodandis nulla re egeremus. Differt autem hoc verbum à mutuo: quod mutuamus, vt Paulus Iurifconsultus inquit, non eandem speciem recepturi. Mutui datio in his rebus est, quæ pondere, numero, mensuræ dari solent, quoniam earum rerum datione possumus in creditum ire, quia magis in genere suo functionem recipiunt per solutionem, quam per speciem. Nam in cæteris rebus ideo ire in creditum non possumus: quia aliud pro alio, inuito creditore solui non potest.

ADAGIA.

Alii sementem faciunt, alii merent. ἄλλοι μὲν σπέρουσι, ἄλλοι δὲ ἀμείνουσι.

Alij laborant, alij percipiunt emolumentum. Einer macht's Beter, der ander schneidet sie ab.

Mazam pinxit a me pitam. μάζαν γὰρ ἐμαχῶς τὸν ὄψιν ἐπέμαζον.

De is dicit solitum, qui sibi aliena industria laudem vendicant, & magnam gloriam alieno labore partam, verbum in se transmutant.

Tunica pallio propior est. Plaur. La chemise est plus pres que la robe.

Quo significatum est, ex amicis non alijs atque alijs magis esse deuinis, neque parem omnium habendam esse rationem. Das Hent ligt mir näher an als der Nock. Es ist jeder ihme selbst die beste Treu schuldig.

Intus canere. Aspendius citharæ cædus.

Qui priuati commoda impendit studiosus essent, ac serè quicquid agerent, id omne ad domesticam referretur utilitatem, si proverbio, intus canere, idem apud Grecos ἀπὸ τοῦ ἐντοῦ ἐκαλεῖται, id est, aspendii citharista dicebantur. Es gedendet em jeder in seinen Sack.

Nequicquam sapit, qui sibi non sapit. μὴ σοφίζῃν, ἵνα ἴσῃ, αὐτὸ σοφός.

Sapientem eum odit, qui sibi ipsi non sapit. Sensus patet, Ad suum quemque questum æquum esse esse callidum.

Quisq; aduigilat ad id, quod expetit.

Decora reptium, & reges eorum.

Iocus prouerbialis in eum, qui se magnificentijs gereret.

Anguillas captare. ἰσχυρὸς ἀγῶν ἰσχυρῶν. Pecher an eau trouble.

Dicuntur, qui priuati commoda causa ciuem tumultus. Quadræbit in eos quibus tranquillitas resp. statu nihil est emolumentum: prouide seditiones gaudent exoriri, quo ciuitatis publicum malum in suum priuatum vertant commodum. Im triben Wasser fisch.

Vna lauabor. παρακαταλύω.

Dicit confucius, Sibi quis insinuat se in societatem alterius, aut ubi quis admittit aliquem in societatem, uti qui pauperior est, sumptum effugiat.

Manum adiuuere. τὴν χεῖρα ἐπιβάλλειν.

Dicebantur, qui sese insinuarent in rei cuiuspiam egregie communiõnem.

Vndecunq; lucrum capiunt. Prendre à toutes mains.

In aduocatos, improbos, calumniatores, in malos medicos, qui capiunt vndecunq; se, si quis incidit in cassis, quem possent expilare, congruit illud Homeri ex Odyss. d.

Ἄλλοι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄλλοι μὲν ἰχθυοῦσιν.

Ἐν ἅπασιν ἀπὸ τοῦ ἄλλοι μὲν ἰχθυοῦσιν.

Semper enim, quaquæ patet in iula, piscibus hamo insidiabatur, ventrem fames necat atra.

Geni iura propius. γένε κινῆσαι ἐξ ἑωυτοῦ.

Hoc adagium ex euentu quadam est natum. Cum in prelio quidam conspiceret duos amicos pariter de Sita periclitantes, fratrem & consobrimum, neque posset utriusque simul ferre supplicium, amisso consobrino fratrem defendit, atque hanc inter se sententiam pronuntiauit:

Omnès sibi melius esse malunt quam alteri.

Tereus in Andria. Idem in eadem fabula. Heus proximus sum egomet mihi. Nemo se ipso diligit quenquam magis. Affine: Sibi quisque amicus est.

Simonidis cantilena. Σιμωνίδῳ ἠμύδα.

De Castus ac subdolis dictum est. Hunc Simonidem tradunt primam assistiam & questum in artem induxisse.

Mihi ipsi balneum ministrabo. ἐμαυτὸν βαλανεῖον.

Vbi quis suis inseruit commodis, aut ubi quis non expectato alio officio suum agit negotium.

Sibi canere. ἑαυτὸν παίζειν.

Dicitur, qui non ad alienum arbitrium facit quippiam, sed animo obsequens suo.

Affuitur Coccyce. μὴ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄλλοι μὲν ἰχθυοῦσιν.

Dicebatur qui astu sibi consuleret.

Opto vicino vt habeat, magis autem olte.

Postimum est habere domi, quibus est vsum, primum habere diuitem à quo possit petere. Ergo in se sibi/Gott vor vns alle.

Veniat hospes, quisquis profuturus est. ἔνιος ἐστὶν ὁ φιλόσοφος.

Id est: Veniat qui proderit hospes. Admonet autem demum aduentum esse gratum, qui commodi quæpiam Ouidius.

Ipse licet venias, musis comitatus Homere. Si nihil at tuleris, ibis Homere ferat.

Wer viel mitbringst, der ist der wecheste Gast.

Suam quisque homo rem meminit.

Qui in alieno negotio dormiat, in suo sigilat.

Mercatore se esse simulat. τυρῶνος ἐστὶν ἐκείνου ἄνθρωπος.

Dicendam in eum, qui ob timiditatem casus non preterit, ne cogatur subire discrimen.

Ciuitates ludimus. πᾶσι τοῖς παῖσι τοῦτι. Zenod.

Quadratum videtur, quates suam quisque communiq; sectatur via, & amulo competitorij, modis inuisitas, Zenod.

Communitas.

PATRVM SENTENTIE.

QVID sceleris & iniquitatis inebriat multitudine, quæ in nihil at tuleris, ibis Homere ferat.

In solitudine citò subreptit superbia, dormiat in suo sigilat.

Medes, quod iuberis: subijceris, cui non vis: feruere in te ad Rufficum.

Plenissima peccatorum obtinetur ablutio, quando in publicis vna est oratio, & vna confessio. Si enim diuorum iniquitatum forum pio consensu omnia, quæ poposcimus, domoque publica promittit, quid negabitur multorum millium plebi, quæ feruantiã pariter exequenti, & per vnam spiritum supplicanti? Leo Pap. ser.

Publica preferenda sunt propriis: & ibi intelligenda sunt, quæ ad rationem vtilitatis, vbi vigilat cura communis, ad rationem admoneri, per quæ & debitum omne corrigitur, & in concilio recundia non grauat. Cuncti enim sibi zelum adhibent, sed in publico non constat expi: & similis fit incontinens, quem eorum in omnium iudicio purgari. Cass. lib. 3. epist. 18.

Nam si disparibus calamis conuenit vnum melos, etiam in partem magis viris prudentibus aptum est iustum concordare. ibid. epist. 9.

POËTICAE SENTENTIAE.

Horat. Ser. 2.

Nam propria rellorij herum naturæ neque illam Nec me, nec quenquam statuit, nos expulsi illam nequities, aut vrsi inscitia vrsi, Postremum expeller certe vniuersa hæret.

Senec. Hip.

Hoc equidem reor

Vixisse rursu, prima quos mistos diet

Projudis: nulla his auri fuit

Cæca cupido: nullus in campo sacer

Diuisit agros ar biter populus Lapis.

Non dum secabant credula pontum rates.

Virg. Georg.

Ante Iouem nulli subiebat arua coloni.

Nec signare quidem, aut partiri limite campum

Fæcerat: in medium querebant, & c.

SENTENTIAE PHILOSOPHORVM.

Stulta auaritia mortalium possessionem propinque cernit, nec quicquam suum esse credit, quod est publicum.

piens nihil iudicat suum magis, quam illius, cui carere confortium est. Nulla essent communia, nisi iustitineret ad singulos. Senec. 29. epist.

SIMILITUDO.

Xysti Pythagorici, Quorum communis est Deus, horum nisi & possessio communis sit impii sunt. in Senec.

Huc refer ea, quæ de Amicitia vera, ac Charitate annotata sunt.

Compasfio.

DEFINITIO.

COMPASSIO, Græc. συμπάθεια, quæ & à dolor dicitur, à dolore cordis. De qua vides infra in Disposit.